

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat și de avocatul acestuia, Veaceslav Negru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 27 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

*Bejenari Vadim Oleg, născut la
16.01.1994, originar și locuitor în mun.
Bălți, str. Dovatova 85,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.05.2014 - 27.03.2015;

Instanța de apel: 28.04.2015 - 14.10.2015;

Instanța de recurs: 18.12.2015 - 27.01.2015,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 27 martie 2015, Bejenari Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), și f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, fără aplicarea amenzii.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de sentințe prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor principale stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriei Bălți din 12.08.2013, i s-a stabilit inculpatului pedeapsă definitivă de 6 (șase) ani închisoare, fără aplicarea amenzii, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Guțu Serghei a fost admisă în principiu urmînd ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordine civilă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Bejenari Vadim la 04.11.2013, aproximativ la ora 02.00, împreună cu Lîsîi Boris și o altă persoană nestabilită de către organul de urmărire penală, aflîndu-se în apropierea barului Melodia amplasat pe str. Dostoevski, mun. Bălți, acționînd cu o intenție unică orientată la sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane s-au năpustit asupra lui Guțu Serghei, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea

persoanei, manifestată în multiple lovituri în regiunea capului și corpului, cauzându-i părții vătămate Guțu Serghei leziuni corporale care după criteriul dereglării sunt de scurtă durată a sănătății (nu mai puțin de 6 zile și nu mai mult de 21 zile), sub formă de plagă contuză a regiunii supraorbitale și a buzei de sus din partea stângă, edem pronunțat în regiunea țesuturilor moi al feței din partea dreaptă, în regiunea nasului, echimoze la ambii ochi, multiple zgârâituri în regiunea frunții, nasului și din partea stângă a gurii, după ce deschis au sustras telefonul mobil ce-i aparține lui Guțu Serghei, de modelul Nokia C7-00 la prețul de 3600 lei, în care a fost instalată cartela Sim-Orange nr.069119096 la prețul de 51 lei, un stick MicroSD 4 GB la prețul de 150 lei, precum și mijloace bănești în sumă de 7000 lei, iar în total au sustras deschis bunurile altei persoane în sumă totală de 10800 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Guțu Serghei o daună materială în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel în termen avocatul Fedosenco Margarita în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că lipsesc probele acuzării și participarea lui Vadim Bejenari la săvârșirea infracțiunii în privința părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, iar măsura preventivă stabilită lui Bejenari Vadim de către instanța de fond s-a pus în executare dispunându-se arestarea acestuia imediat din sala de ședință.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a conchis că, instanța de fond judecând cauza a respectat normele procesuale, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Bejenari Vadim în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, bazându-se pe declarațiile părții vătămate, a martorilor, precum și pe probele materiale.

Probele administrate de organul de urmărire penală și procuror, care ulterior au fost studiate în cadrul ședinței de judecată confirmă cu certitudine faptul că Bejenari Vadim în urma înțelegerii prealabile cu Lîsîi Boris și o altă persoană nestabilită de către organul de urmărire penală au sustras în mod deschis de la Serghei Guțu banii și bunurile indicate în învinuire.

Colegiul penal a concluzionat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de

individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale, stabilindu-i lui Vadim Bejenari o pedeapsă minimă prevăzută de legislator cu cumularea părții pedepsei neexecutate, care este echitabilă faptei infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Astfel, instanța de fond a ținut cont de gravitatea faptei comise de inculpat, că infracțiunea este gravă, de faptul că inculpatul anterior a fost judecat la 12.08.2013 cu termen de probă, că se caracterizează pozitiv locul de trai, de faptul că nu s-au stabilit circumstanțe atenuante și agravante pe cauză și de comportamentul acestuia la proces.

Colegiul penal a considerat că nu pot fi reținute afirmațiile avocatului referitor la faptul că instanța a apreciat superficial probele prezentate și l-a condamnat ilegal, că probele învinuirii nu sunt pertinente, concludente, utile și veridice, iar în ansamblu nu coroborează între ele, fiind declarative, deoarece constatarea vinovăției inculpatului este bazată pe cercetarea probei nominalizate, care coroborează între ele și demonstrează deplin vina inculpatului în faptele incriminate. Totodată, solicitarea de a fi achitat inculpatul, este lipsită de temei, or, nerecunoașterea vinei nu poate echivala cu achitarea persoanei, careva temeiuri de achitare a inculpatului nefiind stabilite.

5. Împotriva hotărîrilor menționate inculpatul a declarat recurs ordinar, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea recursului indică că:

- examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa părții vătămate cu toate că a solicitat audierea în ședința de judecată;
- instanța de apel nu a dat răspuns la toate motivele din apel, iar motivarea deciziei contrazice dispozitivului;
- instanța de judecată a examinat superficial declarațiile martorilor și a părții vătămate, ceea ce a dus la condamnarea ilegală a inculpatului.

5.1. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor menționate a depus și avocatul Veaceslav Negru în numele inculpatului, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare sau remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului avocatul indică că:

- în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite semnele calificative ale infracțiunii încriminate, nu este prezentă latura subiectivă și latura obiectivă;
- toate probele administrate au fost în favoarea inculpatului, fiind stabilite un șir de divergențe între declarațiile martorilor acuzării, părții vătămate,

care repetat au dovedit veridicitatea declarațiilor inculpatului și cărora instanțele de judecată nu le-au dat apreciere.

6. Asupra recursurilor a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestora, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate, iar temeiul de reapreciere a probelor nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lecturînd textul recursurilor reține că, recurenții au indicat ca temeiuri pentru casare pct. 5), 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă se referă la erorile de drept sub aspectul examinării cauzei în instanța de apel în lipsa părții vătămate Sergiu Guțu și neîntrunirii elementelor infracțiunii, temeiuri prevăzute la pct. 5) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că, art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Inculpatul în recursul declarat a indicat alin. (1) pct. 6 al articolului menționat, și anume *că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*, însă nu și-a motivat temeiul invocat și nu a concretizat asupra căror motive din apel nu s-a pronunțat instanța de apel, prin urmare, eroarea specificată a fost invocată de recurent declarativ.

Colegiul remarcă că, din textul recursurilor declarate rezultă de fapt dezacordul cu aprecierea probelor care denotă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. La acest capitol, se reține că, *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin

denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor și de fapt ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt. Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpatul nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. **4.1** al prezentei decizii, probe care sunt pertinente, concludente, coroborează între ele și nu trezesc temeii de îndoială.

Astfel, în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Bejenari Vadim, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurenților, precum că concluziile instanțelor judecătorești privind vinovăția inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece probele administrate demonstrează că Bejenari Vadim împreună cu Lîsfi Boris au aplicat violență fizică lui Guțu Serghei în mod deschis și au sustras bunurile acestuia cauzîndu-i o daună materială în proporții considerabile.

Mai mult ca atât, Lîsfi Boris și-a recunoscut acțiunile și conform sentinței Judecătorei Bălți din 16 mai 2014 a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal. Prin urmare, nerecunoașterea vinei de către Bejenari Vadim este de fapt o eschivare de la răspunderea penală.

Colegiul atestă că potrivit probelor administrate la caz în acțiunile inculpatului este prezentă *latura obiectivă*, care se realizează prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, iar la calificarea acțiunilor criminale ca jaf cu aplicarea violenței, e necesar de apreciat gradul de pericol social al violenței. Drept violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei e considerată cauzarea unei vătămări neînsemnate a integrității corporale sau a sănătății, însă conform raportului de expertiză medico-legală nr. 752 din 04.11.2013, lui Guțu Serghei i s-au cauzat leziuni corporale ușoare, adică dereglarea sănătății de scurtă durată nu mai puțin de 6 zile dar mai mult de 21 de zile.

Prin urmare, afirmația recurenților precum că, inculpatul nu este vinovat de cele întâmplate și în cadrul ședințelor instanțelor de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța menționează că, atât la faza de urmărire penală cât și la judecarea cauzei în instanța de judecată inculpatul a profitat de dreptul de a nu face declarații, neglijindu-și astfel dreptul de a se apăra.

Tot aici, instanța de recurs menționează că, motivul invocat de către inculpat și pe care îl încadrează în prevederile art.427 alin. 1) pct.5) Cod de procedură penală precum că, în cadrul instanței de apel partea vătămată nu s-a prezentat, cu toate că a solicitat audierea acesteia, și cauza a fost examinată în lipsa sa, se respinge, deoarece lui Guțu Serghei i-a fost expediată citație pe adresa indicată în cauza penală.

Or, partea vătămată nu a fost prezentă nici la judecarea cauzei în instanța de fond, deoarece conform informației din sistemul de căutare ACCES din 02.07.2014 s-a stabilit că Guțu Serghei a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova și prin urmare s-a dispus judecarea cauzei în lipsa acestuia. Conform procesului verbal al ședinței de judecată din 14.10.2015 avocatul Fedosenco Margarita în numele inculpatului a declarat că cunoaște că Guțu Serghei este plecat peste hotarele țării și curînd nu se va întoarce (f.d. 100, verso, Vol. II).

De asemenea, instanța relevă că, conform procesului-verbal de confruntare din 25.11.2013, Bejenari Vadim a refuzat de a face confruntare cu partea vătămată, iar conform art. 113 alin. (1) Cod de procedură penală în cazul în care există divergențe între declarațiile persoanelor audiate în aceeași cauză, se

procedează la confruntarea acestor persoane, inclusiv cu cele ale căror declarații sunt defavorabile bănuitului, învinuitului, dacă este necesar, pentru aflarea adevărului și înlăturarea divergențelor.

Prin urmare, inculpatul a avut posibilitatea de a adresa careva întrebări părții vătămate în vederea clarificării divergențelor, însă nu s-a folosit de acest drept și totodată, conform ordonanței privind prezentarea materialelor cauzei penale din 10.12.2013, careva demersuri din partea lui Bejenari Vadim sau a avocatului său nu au fost înaintate (f.d. 144, Vol. I).

Concomitent cu cele menționate, Colegiul precizează că, argumentele expuse de recurenți au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu, și, conform art. 414 alin.(3), 417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar o nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorii recursurilor nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul reține că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că vinovăția inculpatului a fost dovedită, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita sancțiunii normei penale în baza căruia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

În urma celor expuse, Colegiul penal reține că, hotărîrile recurate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală sunt legale și întemeiate, iar temeiurile de casare invocate de recurenți nu persistă în cauză.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpat și de avocatul acestuia, Veaceslav Negru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015, în propria cauza penală în privința lui Bejenari Vadim, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 februarie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun